ĢENERĀLADVOKĀTA ANTONIO TICANO [*ANTONIO TIZZANO*] SECINĀJUMI,

sniegti 2004. gada 7. septembrī [1]

1. Šī lieta izriet no sabiedrības *José Martí Peix, SA* (turpmāk tekstā — "*Peix*" vai "prasītāja") iesniegtās apelācijas sūdzības par Pirmās instances tiesas 2003. gada 13. marta spriedumu lietā *José Martí Peix*/Komisija (T-125/01, *Recueil*, II-865. lpp., turpmāk tekstā — "apstrīdētais spriedums"), ar kuru noraidīta tās prasība atcelt Komisijas 2001. gada 19. marta lēmumu attiecībā uz zivsaimniecības nozares kopuzņēmuma izveidošanas projektam piešķirtā atbalsta samazinājumu (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums") [2].

I — Atbilstošās tiesību normas

Regula (EEK) Nr. 4028/86 un Regula (EEK) Nr. 1956/91

2. Lai aizsargātu Kopienu zivsaimniecības resursus no pārmērīgas izmantošanas, Kopiena ir ieviesusi vairākus pasākumus ar mērķi samazināt Kopienu zivsaimniecības floti.

3. Saistībā ar šo lietu it īpaši ir jāatgādina Regulā (EEK) Nr. 4028/86 [3] paredzētā atbalsta piešķiršana sabiedrībām, ko Kopienu rēderejas izveidojušas ar trešo valstu pilsoņiem (sauktas par "kopuzņēmumiem"), lai apsaimniekotu šo valstu zivsaimniecības resursus, izmantojot zvejniecības kuģus, kas brauc zem kādas dalībvalsts karoga un reģistrēti kādā Kopienas ostā un kas galīgi pārvietoti uz šīm valstīm (minētās regulas 21.a pants un 21.b panta 2. punkts).

1 — Oriģinālvaloda — itāļu.

2 — Komisijas 2001. gada 19. marta lēmums, ar kuru samazināts atbalsts *José Martí Peix SA*, kas piešķirts ar Komisijas 1991. gada 16. decembra lēmumu C(91) 2874 galīgā redakcija/11, ko groza Komisijas 1993. gada 12. maija lēmums C(93) 1131 galīgā redakcija/4 par kopuzņēmuma izveidošanu zivsaimniecības nozarē.

3 — Padomes 1986. gada 18. decembra Regula par Kopienas pasākumiem, lai uzlabotu un pielāgotu zivsaimniecības un akvakultūras nozares struktūras (31.12.1986., OV L 376, 7. lpp.), ko groza Padomes 1990. gada 20. decembra Regula (EEK) Nr. 3944/90 (OV L 380, 1. lpp.), Padomes 1992. gada 21. septembra Regula (EEK) Nr. 2794/92 (OV L 282, 3. lpp.) un Padomes 1992. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 3946/92 (OV L 401, 1. lpp., turpmāk tekstā — "Regula Nr. 4028/86"). Regula Nr. 4028/86 un Regulas, kas nosaka tās piemērošanas kārtību, tika atceltas ar 9. pantu Padomes 1993. gada 20. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2080/93, ar ko nosaka Regulas (EEK) Nr. 2052/88 ieviešanas noteikumus attiecībā uz zivsaimniecības vadības finansēšanas instrumentu (OV L 193, 1. lpp.).

4. Laikā, kad radās pamata tiesvedības fakti, šī atbalsta piešķiršanas nosacījumi un kārtība bija noteikta Regulā (EEK) Nr. 1956/91 [4], kura arī vēlāk tika atcelta.

5. Saskaņā ar šo regulu pieteikumi atbalsta saņemšanai bija jāiesniedz Komisijā ar dalībvalstu iestāžu starpniecību, kurām bija jāsniedz atzinums par kopuzņēmuma projektu un jāsaglabā vajadzīgie dokumenti (Regulas Nr. 1956/91 1. pants).

6. Šim atbalstam varēja būt vairākas formas. It īpaši tā varēja būt kapitāla subsīdija, kas izmaksāta divās daļās: pirmā daļa, kas nepārsniedz 80 % no kopējā atbalsta, un otrā daļa — atlikusī summa (Regulas Nr. 1956/91 5. pants).

7. Atbalsta saņēmējiem triju nākamo gadu laikā katru divpadsmito mēnesi periodiski ir jāiesniedz Komisijai ziņojums par kopuzņēmuma darbību, pievienojot bilances kopiju un oficiālus dokumentus par zvejniecības, izkraušanas un pārkraušanas darbībām (Regulas Nr. 1956/91 6. pants).

Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95

8. Lai aizsargātu Kopienu finansiālās intereses visās Kopienu politikas paredzētajās jomās (Regulas Nr. 2988/95 trešais un ceturtais apsvērums), Padome pieņēma Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 [5], kas ir "vispārīgi noteikumi par vienveidīgām pārbaudēm un administratīviem pasākumiem un sodiem, kas saistīti ar Kopienas tiesību pārkāpumiem" (minētās regulas 1. panta 1. punkts).

9. Saskaņā ar Regulas Nr. 2988/95 1. panta 2. punktu:

""Pārkāpums" nozīmē Kopienas tiesību normas pārkāpumu, ko rada kāda saimnieciskās darbības subjekta rīcība vai nolaidība, kas kaitē vai varētu kaitēt Kopienu budžetam vai

4 — Komisijas 1991. gada 21. jūnija Regula (EEK) Nr. 1956/91 par Regulas Nr. 4028/86 piemērošanas kārtību (OV L 181, 1. lpp.). Sīkākai informācijai attiecībā uz šo atcelšanu skat. 3. zemsvītras piezīmi.

5 — 1995. gada 18. decembra Regula par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 1. lpp.).

to pārvaldītiem budžetiem: mazinot vai zaudējot ienākumus no Kopienu vārdā tieši izveidotajiem pašu resursiem vai veicot nepamatotus izdevumus".

10. Minētās regulas 3. pantā ir noteikts:

"1. Lietas noilguma termiņš [6] ir četri gadi no 1. panta 1. punktā minētā pārkāpuma izdarīšanas brīža. Nozaru noteikumos tomēr var paredzēt īsāku laiku, kas nevar būt mazāks par trim gadiem.

Ja pārkāpums ir nepārtraukts vai vairākkārtējs, noilguma termiņš sākas dienā, kad pārkāpums beidzies. Vairākgadu programmās noilguma termiņš visos gadījumos ir līdz programmas pilnīgai pabeigšanai.

Noilguma termiņu [7] pārtrauc kompetento iestāžu lēmumi, kas attiecas uz pārkāpumu izmeklēšanu vai iztiesāšanu un kuri konkrētajām personām darīti zināmi. Noilguma termiņš pēc katra pārtraukuma atsākas.

Tomēr noilgums iestājas ne vēlāk kā dienā, kad pagājis laiks, kas divreiz ilgāks par noilguma termiņu un kurā kompetentās iestādes nav uzlikušas sodus, izņemot gadījumus, kad administratīvā lieta pārtraukta saskaņā ar 6. panta 1. punktu.

2. Administratīvā soda lēmuma izpildes termiņš ir trīs gadi. Šis termiņš sākas galīgā lēmuma pieņemšanas dienā.

Termiņa pārtraukšanu un atlikšanu regulē attiecīgie dalībvalstu noteikumi.

3. Dalībvalstis patur iespēju piemērot termiņus, kas ir ilgāki par attiecīgi 1. un 2. punktā paredzētajiem".

6 — Šī atsauce attiecas tikai uz secinājumu versiju itāļu valodā.

7 — Šī atsauce attiecas tikai uz secinājumu versiju itāļu valodā.

II — Fakti un process

Prāvas rašanās fakti

11. Apstrīdētajā spriedumā prāvas rašanās fakti ir izklāstīti šādi:

"11 1991. gada oktobrī *José Martí Peix, SA* (turpmāk tekstā — "prasītāja") ar Spānijas iestāžu starpniecību iesniedza Komisijai pieteikumu Kopienas finanšu atbalsta saņemšanai, pamatojoties uz Regulu Nr. 4028/86, spāņu — angoliešu zivsaimniecības kopuzņēmuma izveidošanai. Šis projekts paredzēja trīs kuģu, *Pondal*, *Periloja* un *Sonia Rosal*, pāreju zivsaimniecības vajadzībām prasītājas izveidotajam kopuzņēmumam no Portugāles sabiedrības *Iberpesca-Sociedades de Pesca Ltda* un no Angolas partnera *Empromar N'Gunza*.

12 Ar 1991. gada 16. decembra lēmumu (turpmāk tekstā — "lēmums par piešķiršanu") Komisija iepriekšējā punktā minētajam projektam (projekts SM/ESP/17/91, turpmāk tekstā — "projekts") piešķīra Kopienas atbalstu par maksimālo summu ECU 1 349 550. [..]

13 1992. gada novembrī Luandā, Angolā, tika izveidots un reģistrēts kopuzņēmums *Empresa de Pesca Ltda*. 1992. gada decembrī Luandas ostā tika reģistrēti trīs kopuzņēmuma kuģi.

[..]

15 1993. gada 18. maijā Komisija ar Spānijas iestāžu starpniecību saņēma lūgumu samaksāt pirmo 1993. gada 10. maija finanšu palīdzības daļu. Šim lūgumam bija pievienoti vairāki dokumenti un sertifikāti par kopuzņēmuma izveidošanu, kuģu reģistrāciju Luandas ostā, to svītrošanu no Kopienu reģistra un nepieciešamo zvejas licenču iegūšanu.

16 1993. gada 24. jūnijā Komisija izmaksāja 80 % no finanšu atbalsta.

17 1994. gada 20. maijā prasītāja iesniedza Spānijas iestādēm lūgumu samaksāt

atlikušo atbalsta summu. Šim lūgumam bija pievienots pirmais periodiskais darbības ziņojums, kas aptvēra laikposmu no 1993. gada 20. aprīļa līdz 1994. gada 20. aprīlim. Šajā ziņojumā tika īpaši norādīts: "Mūsu ilgtermiņa mērķi bija jāmaina sakarā ar Pondal *bojāeju 1993. gada 20. jūlijā*. [..]"

18 1994. gada 7. septembrī Komisija saņēma iepriekšējā punktā minēto lūgumu un 1994. gada 14. septembrī veica finanšu atbalsta atlikušās summas samaksu.

19 1995. gada 6. novembrī Komisija saņēma otro periodisko darbības ziņojumu, datētu ar 1995. gada 19. jūniju, kas aptvēra darbības periodu no 1994. gada 20. maija līdz 1995. gada 20. maijam. Šis ziņojums piemin *Pondalbojāeju 1993. gada 20. jūlijā* un norāda uz sastaptajām grūtībām aizstāt šo kuģi sakarā ar Angolas iestāžu klusēšanu.

[..]

25 1997. gada septembrī Komisija saņēma trešo periodisko darbības ziņojumu, kas aptvēra laikposmu no 1995. gada 20. maija līdz 1996. gada 20. maijam. Tajā bija norādīts uz Angolas partnera rīcību, kas kavēja normālu zvejas darbību turpināšanu. Bija minēts, ka pēdējā Angolas izcelsmes zivju izkraušana turpinājās līdz 1995. gada martam un ka, ņemot vērā grūtības, kas saistītas ar minēto rīcību, Kopienas partneri bija izlēmuši pārdot savas kopuzņēmuma daļas Angolas partnerim un atpirkt projektam piešķirtos kuģus. Ziņojumā bija norādīts, ka pēc atpirkšanas *prasītāja kuģus ir pārcēlusi uz kādu Nigērijas ostu, kur līdz 1996. gadam tie atradās remontā*" [mans izcēlums].

Pirmstiesas stadija un apstrīdētais lēmums

12. No apstrīdētā sprieduma tāpat izriet, ka ar 1999. gada 26. jūlija vēstuli Komisija paziņoja prasītājai un Spānijas iestādēm, ka saskaņā ar Regulas Nr. 4028/86 44. pantu tā ir nolēmusi samazināt projektam sākotnēji piešķirto atbalstu. Šāda nodoma pamatā bija tas, ka "pretēji minētās regulas un Regulas Nr. 1956/91 noteikumiem kopuzņēmums nav trīs gadus izmantojis trešo valstu zivsaimniecības resursus, kā ir norādīts lēmumā, ar kuru piešķir atbalstu" [8].

8 — 28. punkts.

13. No iesniegtajiem dokumentiem izrietēja, ka kuģis *Pondal* "ir veicis savu darbību *no 1993. gada 20. aprīļa līdz 1993. gada 20. jūlijam — tā bojāejas datumam*, tas ir, trīs mēnešus", turpretī kuģi *Periloja* un *Sonia Rosal* veica savas darbības "Angolas ūdeņos kopuzņēmuma vārdā laikā no 1993. gada 20. aprīļa līdz 1994. gada 20. aprīlim, kā arī laikā no 1994. gada 20. maija līdz 1995. gada 3. februārim, datumam, kad prasītāja pārdeva savas minētā kopuzņēmuma daļas, tas ir pavisam 21 mēneša laikposmā" [9].

— atgādināja, ka ir piešķīrusi "*José Martí Peix SA* [..] Kopienas atbalstu ECU 1 349 550 apmērā kopuzņēmuma izveidošanas projektam Angolā", kurš attiecās uz kuģiem "*Pondal*", "*Periloja*" un "*Sonia Rosal*" (lēmuma pirmais apsvērums);

— konstatēja, ka "kuģis *Pondal* [..] [ir gājis bojā] 1993. gada 13. janvārī" (lēmuma ceturtais apsvērums);

14. 1999. gada 5. oktobrī prasītāja nosūtīja Komisijai savus komentārus par šo vēstuli, iesniedzot jaunus dokumentus.

— atzina, ka, neinformējot Komisiju par *Pondal* bojāeju laikā, kad tika iesniegts pirmās atbalsta daļas maksājuma pieprasījums, un pirmajā ziņojumā norādot, ka šī bojāeja notika 1993. gada 20. jūlijā, atbalsta saņēmējs ir pieļāvis smagu pārkāpumu (lēmuma devītais apsvērums);

15. No pievienotajiem dokumentiem izrietēja, ka patiesībā "*kuģis Pondal gāja bojā 1993. gada 13. janvārī, nevis 1993. gada 20. jūlijā*, kā prasītāja to bija norādījusi līdz šim" [10].

— norādīja, ka kuģi *Sonia Rosal* un *Periloja* "[atstāja] Angolu un [tika svītroti] no Angolas reģistra 1995. gada martā." Šie kuģi "laikposmā no 1995. līdz 1996. gadam [neveica] nekādu darbību" un vēlāk tika pārcelti "uz Kamerūnu bez iepriekšējas Komisijas atļaujas uz nenoteiktu laikposmu" (lēmuma piektais apsvērums);

16. 2001. gada 19. martā Komisija tādējādi pieņēma apstrīdēto lēmumu, kurā tā:

9 — Turpat. Mans izcēlums.

10 — Apstrīdētā sprieduma 32. punkts. Mans izcēlums.

— tādējādi samazināja piešķirto atbalsta summu no ECU 1 349 550 līdz EUR 710 030, pieprasot saņēmējam trīs mēnešu laikā atmaksāt Komisijai nepamatoti saņemto summu EUR 639 520 apmērā (1. un 2. pants).

Prasība Pirmās instances tiesā un apstrīdētais spriedums

17. Ar prasības pieteikumu, kas iesniegts 2001. gada 8. jūnijā, *Peix* lūdza Pirmās instances tiesu atcelt lēmumu par atbalsta samazināšanu. Komisija, protams, iebilda pret šo lūgumu.

18. No apstrīdētā sprieduma izriet, ka savas prasības atbalstam "prasītāja [izvirzīja] četrus prasības pamatus" attiecībā uz: i) lēmumā norādīto faktu "noilgumu"; ii) "rūpības un labas pārvaldības principu pārkāpumu"; iii) "kļūdu novērtējumā [un] Regulas Nr. 4028/86 kļūdainu interpretāciju" un iv) "samērīguma principa pārkāpumu" [11].

19. Saistībā ar šo spriedumu svarīgs galvenokārt ir pirmais pamats, saskaņā ar kuru prasītāja apgalvo, ka "[apstrīdētā sprieduma] pieņemšanas laikā attiecībā uz faktiem, ar kuriem tika pamatots atbalsta samazinājums, bija iestājies noilgums" [12].

20. Izvērtējot šo iebildumu, Pirmās instances tiesa vispirms konstatēja, ka "Regulas Nr. 2988/95 [..] 3. panta 1. punkts nosaka, ka lietas noilguma termiņš ir četri gadi no pārkāpuma izdarīšanas brīža", kas ietver "gan tīšus vai aiz nolaidības izdarītus pārkāpumus, par kuriem saskaņā ar šīs regulas 5. pantu var administratīvi sodīt, gan tādus pārkāpumus, kas tikai pamato šīs regulas 4. pantā paredzētā administratīvā pasākuma veikšanu". Līdz ar to Pirmās instances tiesa atzina, ka "šīs regulas 3. pants ir piemērojams šajā lietā esošajiem pārkāpumiem" [13].

21. Ņemot to vērā, Pirmās instances tiesa tādējādi nolēma pārbaudīt, vai attiecībā uz faktiem, kas saistīti ar kuģiem *Pondal*, *Periloja* un *Sonia Rosal*, patiešām ir iestājies noilgums.

22. Attiecībā uz kuģi *Pondal* Pirmās instances tiesa vispirms atgādināja — "apstrīdētajā lēmumā pamatoti konstatētais pārkāpums

11 — 44. punkts.

12 — 67. punkts.

13 — 78. un 79. punkts.

bija saistīts ar to, ka prasītāja sākotnēji slēpa šo kuģa bojāeju un pēc tam paziņoja nepareizu tās datumu" [14].

23. Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka šī rīcība bija "nepārtraukts pārkāpums Regulas Nr. 2988/95 3. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē, jo tā pēc būtības ir identiska, proti, prasītāja neizpildīja savu pienākumu sniegt informāciju saistībā ar šo bojāeju un rīkoties labā ticībā" [15].

24. Līdz ar to "noilgums sākās "dienā, kad pārkāpums beidzās"", proti, "1999. gada 5. oktobrī", kad "[prasītāja] pirmoreiz paziņoja Komisijai precīzu kuģa bojāejas datumu, proti, 1993. gada 13. janvāri" [16].

25. Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, Pirmās instances tiesa secināja, ka "šajos apstākļos prasītāja nevar aizbildināties ar to, ka apstrīdētajā lēmumā konstatētajiem faktiem saistībā ar [kuģi *Pondal*] ir iestājies noilgums" [17].

26. Attiecībā uz kuģiem *Periloja* un *Sonia Rosal* Pirmās instances tiesa vispirms apstiprināja, ka "apstrīdētajā spriedumā konstatētais pārkāpums saistībā ar [minētajiem kuģiem] ir pamatots", jo tie "pretēji lēmumā par atbalsta piešķiršanu paredzētajai prasībai netika trīs gadus izmantoti Angolas ūdeņos" [18].

27. Kā uzskata Pirmās instances tiesa, arī šī rīcība bija "nepārtraukts pārkāpums Regulas Nr. 2988/95 3. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē, kas turpinājās līdz 1996. gada 20. maijam, datumam, kas [..] atbilst minētās sabiedrības obligātā trīs gadu darbības perioda beigām un kurā pārkāpums ir noticis formā, kāda norādīta apstrīdētajā lēmumā, proti, minēto divu kuģu bezdarbība Angolas ūdeņos 15 mēnešu laikā no 36 iepriekš minēto laikposmu veidojošajiem mēnešiem". Pat šajā gadījumā šī fakta dēļ noilgums sākās tikai "dienā, kad pārkāpums beidzās", proti, 1996. gada 20. maijā [19].

28. Pirmās instances tiesa pēc tam atzina, ka Komisijas 1999. gada 26. jūlijā prasītājai nosūtītā vēstule, "informējot par samazināšanas procedūras uzsākšanu sakarā ar pārkā-

14 — 81. punkts.
15 — 81. punkts.
16 — 81. un 82. punkts.
17 — 82. punkts.
18 — 88. punkts.
19 — 91. punkts.

pumiem, kas it īpaši attiecas uz kuģu *Periloja* un *Sonia Rosal* darbību", ir uzskatāma par "noilguma pārtraukumu Regulas Nr. 2988/95 3. panta 1. punkta trešās daļas izpratnē" [20].

29. Pirmās instances tiesa tādējādi atzina — "pat uzskatot, pamatojoties uz Regulas Nr. 2988/95 3. panta 1. punkta pirmās daļas tiešu iztulkojumu, ka četru gadu noilguma termiņš attiecībā uz nepārtrauktu pārkāpumu iesākas dienā, kad minētais pārkāpums beidzas, pat ja attiecīgā iestāde tiek, kā šajā lietā, par to informēta tikai vēlāk, [..] 1999. gada 26. jūlija vēstules nosūtīšana, kas notika pirms četru gadu perioda, kas sākās 1996. gada 20. maijā, beigām, pārtrauca šo termiņu un iesāka jaunu četru gadu termiņu no 1999. gada 26. jūlija". Līdz ar to "apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā fakti, kas veido pārkāpumu attiecībā uz kuģiem *Periloja* un *Sonia Rosal*, nebija noilguši" [21].

30. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Pirmās instances tiesa noraidīja prasības pamatu attiecībā uz noilgumu. Līdz ar to, atzīstot par nepamatotiem arī pārējos prasības pamatus, Pirmās instances tiesa noraidīja prasību un piesprieda prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

20 — 93. punkts.

21 — 94. punkts.

Process [Eiropas Kopienu] Tiesā

31. Ar apelācijas sūdzību, kas iesniegta 2003. gada 22. maijā, *Peix* lūdza Tiesai atzīt apelāciju par pieņemamu, atcelt apstrīdēto spriedumu un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus gan [Eiropas Kopienu] Tiesā, gan Pirmās instances tiesā.

32. Komisija iebilda pret šo lūgumu, iesniedzot atbildes rakstu saskaņā ar Tiesas Reglamenta 115. pantu.

33. Pēc tam lietas dalībnieki tika uzklausīti tiesas sēdē 2004. gada 10. jūnijā.

III — Juridiskā analīze

34. Apelācijas sūdzības pamatojumam *Peix* izvirza tikai vienu prasības pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 2988/95 3. panta 1. punkta otrās daļas pārkāpumu, kas radies, kļūdaini interpretējot "nepārtraukta" pārkāpuma jēdzienu.

35. Izsakot argumentus attiecībā uz šo prasības pamatu, prasītāja atsevišķi pievērsās pārkāpumiem attiecībā uz kuģi *Pondal* un pārkāpumiem attiecībā uz kuģiem *Periloja* un *Sonia Rosal*. Komisija savā atbildes rakstā rīkojās tāpat. Līdz ar to izklāsta skaidrības dēļ arī es, veicot savu analīzi, izmantošu šo pieeju.

Par pārkāpuma attiecībā uz kuģi Pondal nepārtraukto raksturu

36. Prasītāja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu, uzskatot ar kuģi *Pondal* saistīto pārkāpumu par nepārtrauktu. Pēc prasītājas domām, tas, ka Kopienu atbalsta saņēmējs sniedz kļūdainu informāciju, ir atsevišķs pārkāpums, kurš beidzās laikā, kad informācija tika iesniegta Komisijā, un nevis, kā uzskatīja Pirmās instances tiesa, vēlāk, kad Komisija pati konstatēja informācijas neprecizitāti.

37. Kā uzskata *Peix*, Pirmās instances tiesas interpretācija papildus tam, ka tā ir pretrunā ar [Eiropas Kopienu] Tiesas judikatūru, pie kuras atgriezīšos vēlāk (skat. šo secinājumu 48. punktu), pārkāpj tiesiskās drošības principu, kuru garantē noteikumi par noilgumu. Ja noilgums varētu sākties tikai no tā datuma, kad Komisija konstatēja pārkāpumu, likumdevēja noteiktie termiņi tiktu pagarināti uz nenoteiktu laiku, jo būtu jāgaida, kamēr Komisija sāk rīkoties, lai pārbaudītu saņemtās informācijas precizitāti.

38. Visbeidzot, apstrīdētais spriedums, kā uzskata *Peix*, ir pretrunīgs. 94. punktā Pirmās instances tiesa, atsaucoties uz kuģu *Periloja* un *Sonia Rosal* gadījumu, ir atzinusi, ka noilgums var sākties, pat ja kompetentā iestāde nezina par saimnieciskās darbības subjekta izdarīto pārkāpumu.

39. Piemērojot mineto pieeju šai lietai, *Peix* apgalvo, ka par noilguma *dies a quo* ir uzskatāms 1994. gada 20. maijs, kad *Peix* informēja Komisiju par *Pondal* bojāeju, nevis — kā to ir atzinusi Pirmās instances tiesa — 1999. gada 5. oktobris, kad Komisija konstatēja patieso šī notikuma datumu.

40. Saskaņā ar šiem izteikumiem 1999. gada 26. jūlija vēstule, ar kuru Komisija informēja *Peix* par atbalsta summas samazināšanas procedūras uzsākšanu, tādējādi tika nosūtīta pēc četru gadu termiņa beigām, un tādējādi tā nav spēkā, tāpat kā spēkā neesošs līdz ar to ir arī vēlākais lēmums par atbalsta samazināšanu, kas balstīts uz informāciju, kas iegūta ar šīs vēstules palīdzību.

41. Komisija izdara pretēju secinājumu, uzsverot, ka *Peix* izdarītais ticamas informācijas sniegšanas pienākuma pārkāpums nebeidzās 1994. gada 20. maijā ar pirmo kļūdaino informācijas sniegšanu par kuģa *Pondal* bojāeju, bet gan, kā to pamatoti secināja Pirmās instances tiesa, turpinājās līdz 1999. gada 5. oktobrim, tas ir — līdz brīdim, kad prasītāja beidzot noradīja patieso bojāejas datumu un tādējādi izbeidza pārkāpumu. Komisija uzskata — ņemot vērā šo faktu, Pirmās instances tiesa, uzskatot šo pārkāpumu par nepārtrauktu, nav pārkāpusi tiesiskās drošības principu un nav atkāpusies no Tiesas judikatūras.

42. Attiecībā uz apgalvoto 1999. gada 26. jūlija vēstules spēkā neesamību Komisija vispirms norāda, ka šis prasības pamats nav pieņemams, jo tas pirmoreiz tika formulēts apelācijas sūdzībā [Eiropas Kopienu] Tiesā. Turklāt šis prasības pamats ir nepamatots, tāpēc ka attiecīgā vēstule tika nosūtīta pirms četru gadu termiņa, kas sākās tikai 1999. gada 5. oktobrī, izbeigšanās.

43. Uzsākot izvērtēt šīs nostājas, vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar apstrīdēto spriedumu:

— pirmās atbalsta daļas maksājuma pieprasījumā, ko Komisija saņēma 1993. gada 18. maijā, nebija ietverta nekāda norāde attiecībā uz kuģa *Pondal* bojāeju, lai gan tas bija noticis jau *1993. gada 13. janvārī*;

— pirmajā periodiskajā ziņojumā, ko *Peix* iesniedza 1994. gada 20. maijā, bija norādīts, ka "*Pondal* bojāeja [ir notikusi] *1993. gada 20. jūlijā*";

— tā pati norāde bija ietverta arī otrajā, ar 1995. gada 19. jūniju datētajā ziņojumā, kurā vēlreiz bija atgādināts, ka "kuģis *Pondal* gāja bojā *1993. gada 20. jūlijā*";

— tikai 1999. gada 5. oktobrī *Peix* iesniedza dokumentus, no kuriem varēja secināt, ka patiesībā "*Pondal* gāja bojā *1993. gada 13. janvārī, nevis 1993. gada 20. jūlijā*" [22].

44. Ņemot to vērā, uzskatu, ka Pirmās instances tiesa pamatoti ir uzskatījusi, ka *Peix* kā Kopienas atbalsta saņēmējas izdarītais pienākuma iesniegt "Komisijai ticamu informāciju, kura to nemaldina", lai "[varētu]

22 — 15.–32. punkts. Mans izcēlums.

pārbaudīt, vai ir pienācīgi izmantoti" kopuzņēmumam izmaksātie "līdzekļi", pārkāpums ir "nepārtraukts" [23].

45. *Peix* būtībā pārkāpa šo pienākumu, veicot atkārtotas darbības (kļūdaina bojāejas datuma norādīšana) un — it īpaši — neizpildot pienākumu (nenorādot datumu, kad tas patiesībā notika), kas bija sācies jau pirms tam, kad kopuzņēmums uzsāka zivsaimniecības darbību Angolā, un turpinājās līdz 1999. gada 5. oktobrim, tas ir — līdz tam laikam, kad prasītāja iesniedza dokumentus, no kuriem varēja secināt konkrēto bojāejas dienu. Tādēļ pārkāpums beidza pastāvēt tikai šajā datumā, un tad arī saskaņā ar Regulas Nr. 2988/95 3. panta 1. punkta otro daļu sākās četru gadu noilguma termiņš.

46. No otras puses, man nešķiet, ka prasītājas argumenti varētu apstrīdēt šo secinājumu.

47. Vispirms, atsauce uz spriedumu lietā *Strawson* [24] man nešķiet atbilstoša.

48. Minētajā lietā bija jānoskaidro, vai iestāde, kas 1997. gadā veica kontroli, pēc kuras tika konstatēti vairāki laikposmā no 1993. līdz 1997. gadam izdarīti pārkāpumi, varēja sodīt tikai par tiem pārkāpumiem, kas izdarīti gadā, kad tika veikta kontrole, vai arī par iepriekšējos gados izdarītiem pārkāpumiem.

49. Izskatot šo jautājumu, Tiesa atzina, ka kompetentajām iestādēm ir tiesības sodīt arī par pārkāpumiem, "kas attiecas uz iepriekšējiem gadiem pirms tā gada, kura laikā šie pārkāpumi tika atklāti, [tomēr] ievērojot Regulā Nr. 2988/95 paredzētos noilguma termiņus" [25].

50. Tiesa tādējādi aprobežojās ar precizējumu, ka iestāžu tiesības piemērot sodu laika ziņā ir ierobežotas ar četru gadu noilguma termiņu. Tā tomēr neizskatīja jautājumu par "nepārtraukta" pārkāpuma jēdzienu, par kuru ir runa šajā lietā. Kā to pamatoti norāda Komisija, šajā gadījumā nebija jāpieņem spriedums šajā jautājumā, tāpēc ka visa saimnieciskās darbības subjektam pārmestā rīcība notika laikposmā no 1993. līdz 1997. gadam (kontroles gadam) un tādējādi ietilpa laikposmā, kas mazāks par Regulā Nr. 2988/95 paredzēto četru gadu laikposmu.

23 — 2002. gada 24. janvāra spriedums lietā C-500/99 P *Conserve Italia*/Komisija (*Recueil*, I-867. lpp., 100. punkts).

24 — 2002. gada 19. novembra spriedums lietā C-304/00 *Strawson* (*Recueil*, I-10737. lpp., 49. punkts).

25 — Iepriekš minētais spriedums lietā *Strawson*, 52. punkts.

51. Tāpat nevar iebilst pret to, ka, uzskatot, ka noilgums sākas dienā, kad Kopienas atbalsta saņēmējs izpilda pienākumu sniegt ticamu informāciju un tādējādi izbeidz izdarīto pārkāpumu, tiek apdraudēta noilguma funkcija "nodrošināt tiesisko drošību" [26].

52. Kā to pareizi norādījusi Komisija, *dies a quo* noteikšana tajā brīdī, kad pārkāpums beidzies, papildus tam, ka tas ir tieši paredzēts Regulā Nr. 2988/95, pilnībā atbilst šai funkcijai.

53. Uzskatu, ka attiecīgais princips aizsargā indivīdus, kas pārkāpuši no Kopienu tiesībām izrietošu pienākumu, tikai tad, kad šis pārkāpums ir beidzies, un nevis tad, ja tie, tieši pretēji, turpina nelikumīgo darbību. Kā to pareizi norādījusi Komisija, atbalsta saņēmējam tādējādi ir jāizlemj, vai turpināt pārkāpumu, tādējādi radot risku pagarināt kontroles iestāžu iesaistīšanās laikposmu, vai — tieši pretēji — ievērot labas ticības un informācijas sniegšanas pienākumus, tādējādi iegūstot noteiktību, ka pēc četru gadu termiņa attiecībā uz tiem nevarēs piemērot nekādu pasākumu vai sodu.

54. Turklāt šis princips, kā zināms, ir paredzēts indivīdu aizsardzībai, lai izvairītos no tā, ka "Komisija var uz nenoteiktu laiku atlikt savu pilnvaru realizāciju" [27]. Tomēr tas acīmredzami paredz, ka ir radīti priekšnoteikumi, lai Komisija varētu īstenot savas pilnvaras, kas nenotiek, ja Kopienas atbalsta saņēmēji, neizpildot kādu no tiem precīzi noteiktajiem pienākumiem, iesniedz nekorektu informāciju vai jebkurā gadījumā tādu informāciju, kas var maldināt iestādes par finansētā projekta būtiskām sastāvdaļām.

55. Visbeidzot, attiecībā uz norādīto pretrunu apstrīdētajā spriedumā, kur punktos attiecībā uz kuģiem *Periloja* un *Sonia Rosal* tiekot izmantota citāda pieeja, es turpmāk pierādīšu, ka šāda pretruna nepastāv (skat. šo secinājumu 66. un turpmākos punktus).

56. Tādējādi iepriekš minēto apsvērumu dēļ uzskatu, ka, kvalificējot ar kuģi *Pondal* saistītos faktus par "nepārtrauktu" pārkā-

26 — Skat. Tiesas 1970. gada 15. jūlija spriedumu lietā 41/69 *ACF Chemiefarma*/Komisija (*Recueil*, 661. lpp., 19. punkts) un Pirmās instances tiesas 1991. gada 17. oktobra spriedumu lietā T-26/89 *De Compte*/Parlaments (*Recueil*, II-781. lpp., 68. punkts), 1998. gada 15. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-126/96 un T-127/96 *BFM* un *EFIM*/Komisija (*Recueil*, II-3437. lpp., 67. punkts) un 2003. gada 17. septembra spriedumu lietā T-137/01 *Neuss*/Komisija (*Recueil*, II-3103. lpp., 123. punkts).

27 — Skat. 1972. gada 14. jūlija spriedumu lietā 52/69 *Geigy*/Komisija (*Recueil*, 787. lpp., 20. un 21. punkts), 2002. gada 24. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-74/00 P un C-75/00 P *Falck* un *Acciaierie di Bolzano*/Komisija (*Recueil*, I-7869. lpp., 140. punkts) un 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-298/00 P Itālija/Komisija (*Recueil*, I-4087. lpp., 90. punkts).

pumu un līdz ar to par noilguma *dies a quo* nosakot 1999. gada 5. oktobri, kas ir diena, kad minētais pārkāpums beidzās, Pirmās instances tiesa nav pārkāpusi Regulas Nr. 2988/95 3. panta 1. punkta otro daļu.

57. Līdz ar to bez nepieciešamības izskatīt jautājumu par prasības pamata pieņemamību es vēlos norādīt, ka prasītājas kritika attiecībā uz Komisijas 1999. gada 26. jūlija vēstules spēkā neesamību ir acīmredzami nepamatota. Pretēji prasītājas apgalvotajam šī vēstule netika nosūtīta pēc noilguma termiņa izbeigšanās, bet gan vēl pirms tā sākuma.

58. Tādējādi prasības pamats attiecībā uz kuģi *Pondal* ir noraidāms.

Par pārkāpuma attiecībā uz kuģiem Periloja un Sonia Rosal nepārtrauktību

59. Prasītāja uzskata, ka ar kuģiem *Periloja* un *Sonia Rosal* saistītie pārkāpumi ir atsevišķi, nevis nepārtraukti, kā to tieši pretēji ir atzinusi Pirmās instances tiesa, tāpēc ka tie beidzās laikā, kad minētie kuģi atstāja Angolas ūdeņus 1995. gada februārī. *Peix* turklāt norāda uz pretrunu apstrīdētajā spriedumā, vēlreiz atgādinot, ka Pirmās instances tiesa, novirzoties no sava vērtējuma attiecībā uz kuģi *Pondal*, 94. punktā ir atzinusi, ka noilgums var sākties pat tad, ja kompetentā iestāde nezina par saimnieciskās darbības subjekta izdarīto pārkāpumu.

60. Komisijai savukārt ir citāds viedoklis, un tā uzskata, ka *Peix* izdarītajam pārkāpumam, kas ir attiecīgo kuģu pārvietošana uz Kamerūnu bez jebkādas iepriekšējas atļaujas pieprasīšanas un Angolas ūdeņu neizmantošana 1995. un 1996. gadā, ir nepārtraukts raksturs, jo tas turpinājās visu to laikposmu, kurā minētie kuģi nedarbojās Angolā.

61. Man savukārt ir jāatzīst, ka šajā jautājumā apstrīdētais spriedums patiešām nav pilnīgi nepārprotams. Definējot un kvalificējot ar kuģiem *Periloja* un *Sonia Rosal* saistītos pārkāpumus, Pirmās instances tiesas argumentācija ir nedaudz novirzījusies.

62. Tādējādi:

— pirmkārt, koncentrējoties tikai uz vienu no pārkāpumiem, ko Komisija bija

konstatējusi apstrīdētajā lēmumā (lēmuma piektais apsvērums; skat. šo secinājumu 17. punktu), Pirmās instances tiesa atzīst, ka "pretēji lēmumā par piešķiršanu paredzētajai prasībai kuģi *Periloja* un *Sonia Rosal* netika izmantoti Angolas ūdeņos trīs gadus" (88. punkts);

63. Kā jau norādīju, prasītāja neapstrīd Pirmās instances tiesas konstatēto pārkāpumu (proti, Angolas ūdeņu neizmantošanu obligātās trīs gadu darbības laikposmā), bet tikai to, ka šis pārkāpums ir kvalificēts kā nepārtraukts.

— otrkārt, Pirmās instances tiesa norāda, ka attiecīgais pārkāpums ir nepārtraukts un tas beidzās tikai 1996. gada 20. maijā, datumā, kas atbilst trīs gadu obligātajam darbības periodam Angolā (91. punkts);

64. Šo iebildumu, manuprāt, nevar pieņemt. Kā to pareizi ir konstatējusi Pirmās instances tiesa, šis pārkāpums sākās 1995. gada februārī, kad attiecīgie kuģi atstāja Angolu, un, bez šaubām, turpinājās līdz 1996. gada maijam, kad beidzās obligātais zvejošanas periods šajā valstī. *Peix* tādējādi nav pārkāpis atsevišķu pienākumu, bet gan pastāvīgi nav izpildījis pienākumu, kas tam bija jāveic līdz norādītajam datumam.

— visbeidzot, Pirmās instances tiesa hipotētiski konstatē — "*pat uzskatot* [..], *ka* šajā noteikumā paredzētais četru gadu noilguma termiņš attiecībā uz nepārtrauktu pārkāpumu iesākas no dienas, kad minētais pārkāpums beidzas, pat ja kompetentā iestāde, kā šajā lietā, tiktu par to informēta tikai vēlāk" [28], četru gadu termiņš nekādā gadījumā nebeidzās, jo pastāvēja 1999. gada 26. jūlija vēstule, kas pārtrauca noilgumu (94. punkts).

65. Manuprāt, iebildums attiecībā uz pretrunu apstrīdētajā spriedumā arī ir noraidāms. Man šķiet, ka, lai arī ar teikumu, kas nešķiet pārāk veiksmīgs, Pirmās instances tiesa 94. punktā vienkārši ir vēlējusies uzsvērt, ka, pat vēloties noteikt *dies a quo* prasītājai labvēlīgākā veidā, tātad datumā, kas ir pirms tā datuma, kad prasītāja paziņoja Komisijai ar kuģiem *Periloja* un *Sonia* saistītos faktus, un ar kuriem iestāde tad varēja iepazīties, noilgums jebkurā gadījumā nebija beidzies, tāpēc ka Komisijas izdotais akts pārtrauca šo noilgumu.

28 — Mans izcēlums.

66. Tādējādi runa ir tikai par pieņēmumu, kura mērķis nekādā ziņā nav nonākt pretrunā ar citiem sprieduma punktiem un ar kuru Pirmās instances tiesa attiecībā uz kuģi *Pondal* skaidri norāda, ka gadījumā, kad Kopienas atbalsta saņēmējs pārkāpj ticamas informācijas sniegšanas pienākumu, noilgums sākas brīdī, kad tas ir attiecīgi paziņojis Komisijai par notikušajiem faktiem, kas ietekmējuši finansētā projekta pamatelementus.

67. Šādu sprieduma izpratni, kurai es šeit dodu priekšroku, man šķiet, apstiprina vairāki apstrīdētā sprieduma punkti, kas atbilst vērtējumam par noilgumu.

68. Daļā, kas attiecas uz iebildumu par samērīguma principa pārkāpumu, Pirmās instances tiesa patiesībā ļoti skaidri uzsver, ka *Peix* attiecībā uz kuģiem *Periloja* un *Sonia* ir izdarījis "smagus pārkāpumus, neizpildot pienākumus, kas ir būtiski Kopienu finanšu atbalsta sistēmas funkcionēšanai zivsaimniecības jomā", ne tikai saistībā ar "to, ka abi attiecīgie kuģi trīs gadus neizmantoja Angolas zivsaimniecības resursus", bet arī ar to, ka "prasītāja aptuveni divus gadus slēpa faktu, ka šie kuģi ir atstājuši Angolas ūdeņus" [29]. Būtībā "tikai trešajā periodiskajā darbības ziņojumā, kas tika nosūtīts Komisijai 1997. gada septembrī, prasītāja skaidri ir norādījusi, ka pēdējās Angolas izcelsmes zivju pārkraušanas notika 1995. gada martā [..] un ka [..] prasītāja pārvietoja kuģus uz Nigērijas ostu, kur tie līdz 1996. gadam atradās remontā" [30].

69. Kaut arī tie ir netieši un izteikti tikai kā pieņēmumi, uzskatu, ka Pirmās instances tiesas pamatojums, saskaņā ar kuru pārkāpums attiecībā uz kuģiem *Periloja* un *Sonia* ir "nepārtraukts", nav pretrunā ar apstrīdētā sprieduma punktiem attiecībā uz kuģi *Pondal*.

70. Tādējādi iepriekš minēto iemeslu dēļ uzskatu, ka prasības pamats ir noraidāms arī attiecībā uz kuģiem *Periloja* un *Sonia*.

Galīgie apsvērumi

71. Tā kā es uzskatu, ka *Peix* vienīgais prasības pamats nav pamatots, man nešķiet, ka būtu jāanalizē Komisijas pakārtoti formu-

29 — 130. punkts.

30 — 128. punkts.

lētie apsvērumi attiecībā uz Regulas Nr. 2988/95 3. pantā paredzētā noilguma termiņa nepiemērojamību attiecībā uz nepamatoti samaksātās summas atgūšanas pasākumiem un noilguma pārtraukšanu ar Spānijas iestāžu 1998. gada 26. februāra vēstuli.

72. Visbeidzot, es uzskatu, ka prasība ir noraidāma kopumā.

IV — Par tiesāšanās izdevumiem

73. Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu un ņemot vērā apsvērumus, pie kuriem esmu nonācis attiecībā uz prasības noraidīšanu, uzskatu, ka ir jāpiespriež *Peix* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

V — Secinājumi

74. Tādējādi, ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, iesaku Tiesai atzīt un nospriest:

— prasību noraidīt;

— *José Martí Peix SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.